

شنبه‌ی بیست و دوم بهمن یک شنبه‌ی تاریخی، یک بیست و دوم بهمن تاریخی بود

26 بهمن 1401

در آستانه سالروز قیام تاریخی مردم تبریز در ۲۹ بهمن سال ۱۳۵۶، صبح امروز (چهارشنبه) جمعی از مردم آذربایجان شرقی با رهبر انقلاب اسلامی دیدار کردند.

بخش‌هایی از بیانات رهبر انقلاب در این دیدار:

لازم میدانم به ملت ایران اظهار تعظیم کنم به خاطر این حرکت ارزشمندی که در بیست و دوم بهمن امسال نشان دادند. امسال این شنبه‌ای که گذشت، شنبه‌ی بیست و دوم بهمن یک شنبه‌ی تاریخی، یک بیست و دوم بهمن تاریخی بود. در سرتاسر کشور مردم به معنای واقعی کلمه حماسه آفریدند. این همه تبلیغات مخالف، این مشکلاتی که مردم با همی وجودشان، با جسم و جانشان حس میکنند، تحریکات دشمنان، هوای سرد، در بعضی نقاط کشور هوای زیر صفر، همه‌ی این‌ها تحت تأثیر گرمای ایمان و بصیرت مردم ایران نادیده گرفته شد، مردم آمدند با این عظمت، این آمدن مردم حقایق زیادی را بیان کرد.

اظهار ارادت به ملت ایران در همه جا؛ از منتهای الیه شرق کشور تا منتهای الیه غرب کشور، از شمال تا جنوب کشور، در شهرهای دوردست، در مراکز، در شهرهای بزرگ مثل تبریز، اصفهان، مشهد و جاهای دیگر تا روستاها؛ همه با هم صدا بلند کردند ملت ایران، خیلی ارزشمند است اینها. شکرالله سعیکم ملت ایران! البته بنده حالا خودم را شایسته‌ی این میدانم که من تشکر کنم، خدا باید تشکر کند.

* پیام ملت ایران در این بیست و دوم بهمن، حمایت کامل از انقلاب اسلامی و از نظام جمهوری اسلامی بود. این از همه‌ی صداها بلندتر بود. البته صداها مخالف و معارضی هم وجود دارد و وجود داشت و دشمنان امپراطوری رسانه‌ای دنیا که دست صهیونیست‌ها و آمریکایی‌ها است - سعی میکنند صدای آن‌ها را غلبه بدهند، اما نه؛ نتوانست. صدای ملت بر صدای دیگران غلبه پیدا کرد.

* در روز بیست و نهم بهمن سال ۵۶ تاریخ ایران ورق خورد، یعنی یک مقطع تعیین کننده‌ی تاریخی بود. خب در نوزدهم دی همان سال در قم آن قیام اتفاق افتاده بود، شکی نیست قمی‌ها کار بزرگی هم کردند، ابتکار عمل را به دست گرفتند، ولی مثل نوزدهم دی قم در کشور باز هم اتفاق افتاده بود، اما فراموش شده بود، پانزدهم خرداد سال ۴۲ با آن کشتار و با آن حرکت عظیمی که در تهران و قم و بعضی شهرهای دیگر انجام گرفت ملت قیام کردند، جان دادند، خون دادند، تعداد هم خیلی زیاد بود، اما فراموش شد.

تبریزی‌ها قیام قم را تبدیل کردند به قیام ملی، تبدیل کردند به یک حادثه‌ی عمومی با اینکه سختگیری و شدت عمل در تبریز خیلی بیشتر بود.

دستگاه آنقدر دستپاچه شد که تانک آورد در خیابان، کشتار کردند، مردم را کشتند. اما مردم تبریز عقب‌نشینی نکردند. جان دادند، خون دادند، ایستادگی کردند، شعار دادند، قضیه‌ی قیام را ملی کردند، صدای فداکاری آن‌ها به همه‌ی کشور رسید لذا همه‌گیر شد، چهلم تبریز در چند جا گرفته شد این معنایش آن بود که فریاد تبریزی‌ها همه‌ی ایران را فرا گرفت. کمتر از یکسال بعد هم بساط حکومت استبدادی سلطنتی واژگون شد؛ تاریخ‌ساز یعنی این.

تبریز نگذاشت تجربه‌های گذشته تکرار بشود با ایستادگی با مقاومت با شجاعت. پرچم آزادی ایران دست تبریزی‌ها است.